

«Паэтычны зварот загінуўшага сына да маці»

Я вярнуся, ты, мама, чакай,
Зорнай ноччу і пахмурным ранкам.

Прэч гані ад парога адчай,
Вер мінулым маім абяцанкам.

Ты не вер, што не стала мяне
Сярод тысяч жывых і знаёмых.

Я салдат, і я быў на вайне,
А ў сне я вярнуўся дадому.

Мне так цяжка глядзець табе ўслед
З-пад халоднай пліты абеліска.

Я цябе засланняю ад бед,
Толькі ў снах мы з табою так блізка.